

Man har for øvrigt ogsaa erkendt det fra Ministeriets Side ved i 1907, om jeg husker ret, at gennemføre en Lov om Opførelse af Boliger ved Kystbanen, enkelte af Nordbanestationerne og Klampenborgbanen, og der er i Henhold til denne Lov opført Boliger ved Vedbæk, Skodsborg, Charlottenlund og Holte; saa jeg forstaar ikke, hvorfor man ikke ogsaa er gaaet til Opførelsen af Boliger ved Klampenborg Station. Jeg troede den Gang, Aarsagen var, at man ikke havde flere Penge; men efter hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har oplyst her i Dag, er der Penge tilbage, som kan anvendes til dette Formaal, og jeg vil med disse faa Bemærkninger rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Trafikminister om at gøre sit yderste for at tage velvilligt paa denne Sag og skaffe Tjenestemændene derude nogle Boliger. Det vil sikkert ikke være vanskeligt at skaffe Plads til at lægge dem paa; Pengene er jo til Stede dertil, og der er den allerhøjeste Trang til saadanne Boliger.

N. C. Christensen: Det er i Anledning af det Samraad, der er opført i Betænkningen under Nr. 144 angaaende den saakaldte anden Rekrutsag i Aalborg, at jeg ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har allerede givet en Fremstilling af Sagen, saaledes som den har udviklet sig, og vist, hvorledes de Rekrutter, her er Tale om, er blevet idømt haarde, jeg kan næsten sige barbariske, Straffe. Det kan ikke undgaas, at det har vakt betydelig Opmærksomhed ude i Befolkningen, at man har set Rekrutter blive idømt saa haarde Straffe som 5—6 Aars Forbedringshus. Man har uvilkaarlig spurgt sig selv: Hvad er det for en Forseelse, de paa-gældende har begaaet, at den kvalificerede dem til saa haarde Straffe? Det er blevet oplyst af det ærede Medlem fra Kalundborg, som omtalte Forhørsakterne, at det disse Rekrutter er straffede for, er, at de havde samtalt om eller aftalt, at de vilde prygle en Sergeant. Handlingen kom ikke til Udførelse, idet Sergenten, da han kom paa Belægningsstuen, hvor de vilde have udført det, de havde aftalt, unddrog sig de Prygl, som var tiltænkt ham, ved at slide sig løs fra den af dem, som først lagde Haand paa ham, og gribe ham om Halsen. Der skete altsaa ikke andet, end at den ene af de tre Rekrutter, som havde aftalt at tildele Sergenten Prygl, gjorde Forsøg paa at gribe ham, da han

kom ind ad Døren, men han sled sig som sagt løs, og derved blev han altsaa fri for Pryglene. Men alligevel blev ved Krigsretten de 3 Rekrutter dømt; den ene, som blev dømt som Ophavsmand, blev dømt til 1½ Aars Forbedringshus, og de to andre til henholdsvis 5 Gange 5 og 6 Gange 5 Dages Vand og Brød. Dommen blev af Regimentet appelleret til Overkrigsretten, og det gik i denne Sag modsat af, som det gik i den saakaldte første Rekrutsag fra Aalborg, idet Overkrigsretten i Stedet for at nedsætte Straffen eller frikende, som den gjorde sidst, forhøjede Straffen ganske betydeligt. Underkrigsretten havde nemlig dømt efter Mytteriparagrafferne, hvorimod Overkrigsretten dømte efter Oprørsparagrafferne og kom derved til at afsige saa haarde Domme, som den gjorde, altsaa paa 6 Aars Forbedringshus for den ene og 5 Aars Forbedringshus for de to andre.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde, at den Rekrut, der er dømt som Hovedmand, havde Ord for i det private Liv at være en skikkelig og brav ung Mand, og det er ogsaa rigtigt. Den unge Mand, som her er dømt til Tugthus, og som er i Begreb med at afsone sin Straf, der ganske vist er nedsat fra 6 Aars til 2 Aars Forbedringshus, har det bedste Lov paa sig i det private Liv. Han er født af fattige Forældre i Jerslev Kommune i Vendsyssel. Kort efter hans Fødsel blev hans Forældre skilt. Han er opdraget hos sin Bedstemoder for Sognets Regning, har altsaa ikke faaet den allerbedste Opdragelse og har jo navnlig været opdraget i fattige Kaar. Han kom tidlig ud at tjene og skikkede sig saa vel, at han vandt Tillid og Agtelse blandt dem, han færdedes imellem. Allerede i sit 16de Aar gjorde den unge Mand, hvad vistnok kun faa unge Mænd har gjort. Hans Moder, der var fraskilt, og som tilmed var, hvad man ude paa Landet kalder „lidt underlig i Hovedet“, opholdt sig paa Fattiggaarden. Den unge Mand følte det som en Krænkelser, at man skulde sige om ham, at hans Moder var paa Fattiggaarden. Han henvendte sig derfor til Sogneraadet for at faa hende ud, og da det ikke var villigt dertil, gik han videre til Amtsradet og udvirkede endelig, at Moderen kom ud fra Fattiggaarden. Han hentede hende selv i sin Husbonds Vogn fra Fattiggaarden og kørte hende hen til Bedstemoderen, hvor han selv var blevet opdraget, og siden den Tid har Moderen været der. Af sin fattige Løn ydede han aarligt betydelige Bidrag for at holde Moderen udenfor Fat-